

Ἐφημερίδες ποὺ τὴν γράφει ὁ Σουρῆς.

Ἐβδομος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἐτος χίλιον ὀκτακόσκι καὶ ἑννεήντα... τί καλὰ!
περισσεύματα καὶ πλοῦτῃ μὰς ἐπῆρυν τὰ μυαλά!

Τῶν ὥρων μας μεταβολή. — ἐνδιαφέρουσιν πολὺ.

Ὁ Ρωμῆος τὴν ἑβδομάδα — μόνον μὴ φορὰ θὰ βγαίνῃ.
κι' ὅταν ἔχω ἐξουσία — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὴς θὰ λέγωμαι — γιὰτί λεπτὰ δὲν ἔχωμαι.
καὶ ὅταν Ἀθῆναι τὴν πόλιν — καὶ εἰς τὴν ἁλλοδαπήν.
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔλθω — δῆχως; νάχῃ κι' ἐντροπήν.

Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνον.
γιὰ τὰ ἑννὰ ὥραις μέρη — δεκαπέντε καὶ ὅτ'ο χρεῖ.
Κι' ἕνα φύλλο ἂν κρατῇς — ἔγινες συνδρομητὴς.
κι' ὅποιοι τὸν παρὰ δὲν δίδει — θὰ τὸν φῶν μάρτυρ στίβου.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμὲ.
Γιὰ τὴ σόρα καὶ τὴ μάρσα — κάθε φύλλο μὴ δεκάρα.

Τρίτῃ τοῦ Νοεμβρίου
κι' ἀρχὴ Βουλῆς καὶ χρόνου.

Ποῦντος τρακόσκι καὶ δεκαῆξη,
ὅστιν νέον μπάλο ποῖός δὲν θὰ τρέξῃ;

Περικλῆτος, Φασουλῆς.
σ' ἕνα πάλκο τῆς Βουλῆς.

Φ.—Γιὰ κύττα κόσμον, Περικλῆ...
Π.—Μοῦ ὅαμψωσαν τὰ μάτια.

Φ.—Γιὰ κύττα πράγμα θηλυκὸ καὶ δυνατὸ κορμάκι.

Π.—Ξέρεις αὐτὴν ποῦ κάθεται ὅτ'ο Προεδρεῖο πέρχ.

Φ.—Ὅπου γελᾷ ἡ μοῦρη τῆς ὥσάν Ἀπρίλ' ἡμέρα;

Φ.—Ἡ Κορδονίστρια Ροζοῦ, ποῦ δὲν τῆς βρίσκεις τσίρει,

ποῦ εἶναι τὸ ριπίδι τῆς ἀντάρτιδος μαχαίρῃ;

Π.—Ποῦ τὰ σγουρά τῆς τὰ μαλλιά καὶ τὰσπρα τῆς κὺτσίδι.

Φ.—Ὅτ'ο κόρφο τῶν Τρικουπικῶν μ'ποροῦν νὰ γίνουν εἰδὶ.

Π.—Βρὲ τί μοῦ λές;

Φ.—Τί νὰ σοῦ πῶ... τὴν βλέπω καὶ τρομάζω,

καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ ὅρου τῆς θαυμάζω.

Μοῦ φαίνεται ὅσ'ο Τουθὸ καθὼς τὰ καταφέρνει,

ποῦ τὸ κεφάλι ἐκοψε τοῦ πάλαι Ὀλοφέρνη.

Π.—Εἶχα καιρὸ νὰ τὴν ἰδῶ... πῶς δέξου δὲν ἐφάνη;

Φ.—Ἐπενθροῖ καὶ αὐτὴ μετὰ τοῦ Δελιγγλάνη...

Π.—Μὰ τώρα ποῦ τὴν ἐπαθε ὁ τύραννός τῆς πλῆον

κι' ὁ Θεωρῆς κορδόνεται ὡς μίγας Ναπολέον,

τὸν θρίαμβον τοῦ Θεωρῆ καὶ ἡ Ροζοῦ ἐξύμνησε

καὶ σήμερὰ πρωὶ πρωὶ γιὰ τὴν Βουλὴ τὰ πρῶμνησε.

Π.—Ζήτω ἡ Κορδονίστρια!...

Φ.—

Πῶ! πῶ! ματικίς ποῦ ρίχνη!...

γιὰ κύττα... τῆς ὀμπρίλας τῆς τὸ κόκκαλο σοῦ δείχνει,

ὅσ'ο νὰ σοῦ λήν μὲ αὐτὸ πῶς ἂν παρακορώσῃ

μ'πορεῖ νάλλῃ ὅτ'ο πάλκο σου καὶ νὰ σὲ μπαγλαρώσῃ.

Π.—Κι' αὐτὸς ἐκεῖ, βρὲ Φασουλῆ, ὁ σκύλος ὁ βερβάτος;

Φ.—Ὁ ἀγρυπνὸς τῆς ὁ φρουρὸς καὶ πρῶτος Κορδονάτος,

ποῦ τὴν φυλάττει ὡς χρυσοῦν τῶν Ἐσπερίδων μῆλον

καὶ τεταρταῖον σοῦ γεννᾷ τὸ βλέμμα τοῦ τὸργίλου.

Π.—Ποῖός εἶναι τώρα Πρόεδρος;...

Φ.—

Ὁ Γέρο-Τσαρλαμπᾶς...

ἀλλ' ὅμως εἰς τὴν ράχην μου πολὺ μὴν ἀκουμπᾷ.

Π.—Πλὺ μοῦ κάνεις τὸν λεπτὸ, μαγκούρη τοῦ δικόλου.

Φ.—Παρακαλῶ σε, Περικλῆ, μὴ μ' ἐνοχλῇς καθόλου.

Π.—Ἀμὲν τοῦ γέρο-Μπαμπαλῆ ἡ ἀσπρὴ φουστάνιλα;

Φ.—Πάει κι' αὐτὴ, βρὲ Περικλῆ, ποῦ ἦταν μία τρέλλα.

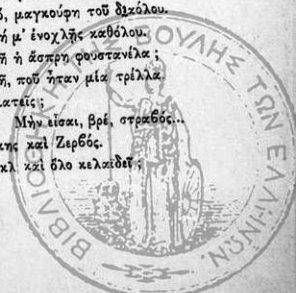
Π.—Κι' αὐτοὶ ποῦ εἰναι Γραμματεῖς;

Φ.—

Μὴν ἰσκι, βρὲ, στραβός...

Καπετανάκης λέγονται καὶ Σάκης καὶ Ζερβός.

Π.—Κι' ἐκείνος ποῦχει τὸ μονάλο καὶ ὅλο καλοδαῖ;

Φ.—'Ο Χατζήπετρος, ἀδελφί, ὁ Κόκκος δηλαδή, ὅπου συλληπητήρια μοῦ ἤθει νὰ τοῦ κάνω, ἐνῷ αὐτὸς πέτυχε καὶ μὲ τὸ παραπάνω.
Π.—Γιὰ κούταζε τὴν πτέρυγα τὴν ἐξ ἀριστερῶν.
Φ.—'Απὸ τοὺς πρῶν Ὑπουργοὺς οὗτ' ἴνας κἀν παρῶν.
Π.—Οὐτ' ὁ Τρικoupης φαίνεται...

Φ.— "Ἄς 'τον τὸν φουκαρῆ...
ἐκθύσαν τὰ 'γρήγορα τοῦ αἰετοῦ πετὰ.

Π.—Θυμῆσου τὰ κοπάδια τοῦ ἐκίνα τὰ μεγάλα.
Φ.—Τώρα μοῦ λέγουν ἴτοιμος πῶς εἶναι γιὰ φευγάλα.
Π.—'Ἄς ἀναπνεύσῃ, Φασουλῆ, ἀέρας κελυθρὸν.
Φ.—Πῶς ἔγινε τὸ κόμμα του τὸ μέγα κ' ἰσχυρὸν!
Π.—Ὡς τὴν συκὴν τοῦ Ἰωνᾶ τὴν ἀποξηρυνθεῖσαν.
Φ.—Τοὺς ἐνθυμεῖσαι ἄλλοτε πῶς ἐλαμπαν, πῶς ἦσαν!
Π.—'Ἀκούς ἐκεῖ, βρὲ Φασουλῆ, ἀν τοὺς θυμοῦμαι λεί...
Φ.—Τώρα καθένας τοὺς κούτα καὶ τοῦρξετ' αὖ καί τῃ.
Π.—'Τίτσο ποτ' ἴσ' ἀν' αὐτὸ ποτὶ μου δὲν θὰ τόπινα.
Φ.—'Ἐστ' ἴσ' τὸν κόσμον ἔρχονται τὰ πράγματα τάνθρωπινα, ὅσα τούτῃσι, Περικλῆ, δὲν εἶναι μετὰ θάνατον, καὶ καταντᾷ ἡ δόξα μας σκασιμένον παλαιοκάντων.
Π.—Ναί! ὁ Σκουζις... νὰ κ' ὁ Παχῆς... νὰ κ' ὁ Βαλαωρίτης.
Φ.—Σκαμὸς... θαρρὸ πῶς ἔρχεται καὶ ὁ Μητροπολίτης.
Π.—Γιὰ κούταζε τὴν δεξιάν...

Φ.— Πῶ! πῶ! δὲν φέρτε μῆλο...

Π.—Νά! κ' ὁ Κοκκίθης εἰς αὐτὴν, ποῦ ἄλλαξε τὸ φύλο.

Φ.—Νά! κ' ἡ 'Ἀντιπολίτευσις ἡ 'Εθνικὴ, ὁ Ράλλης.

Π.—Ναί! κ' ὁ Μακρῆς, νὰ κ' ὁ Κοντός, κ' ὁ φλογερὸς Πετρά-

Φ.—Νά! νά! κ' ὁ Φίλιος κ' ὁ Δαγρές... [ἄνθ.]

Π.— Μὰ βλέπω καὶ τὸν Σέχο.

Φ.—Μὴν ἀκουμπᾷς ἀπάνω, ἀν θλήρῃς νὰ μ' ἔχω.

Π.—Νά! κ' ὁ Πατριδῆς... Ὑπουργοὶ ἐπρόσμενε νὰ γίνῃ

καὶ δὲν ἐπίστευε κανεὶς πῶς ἔξω θ' ἀπομείνῃ.

Φ.—Κι' ὁ Κοντογούρης, Περικλῆ;

Π.— Δὲν εἶναι πουμενά...

μανθάνω πῶς ἐθύμωσε κ' αὐτὸς 'στ' ἀληθινά,

κ' ἐπῆρε τὰ βρεμμένα τῷ κ' ἐπῆγε εἰς τὰς Πατράς...

Φ.—Τῆς ἐξουσίας, Περικλῆ, δὲν βλέπω κ' ἄλλους λάτρως.

Εἶναι κ' ὁ Μπομπουλῆς ἀπάν...

Π.— Θὰ ἔμεινε κατ' οἶκον,

γιατὶ κ' ἐκεῖνος Ὑπουργὸς δὲν εἶναι τῶν Ναυτικών.

Φ.—Βάστα, καυμένη Οὐδωρῆ, μὴ φύγῃ τὸ κοπάδι.

Π.—Μὰ νά! κούτα'ω παρκεῖ καὶ τὸν Γεωργιάδῃ,

ὅπου τὸν λέγουν ἄνθρωπον γραμματῶν καὶ ἀξίας...

μὰ βλέπει τὸν Παππακούκ; ...

Φ.— Νά! νά! κ' ὁ Εὐταξίας,

ποῦ μὲς 'στῶν ἀντιπάλων τοῦ ἐμπῆκε τὰ ρουθούνα,

κ' ἐκ τῆς Λαμίας ἐφθάσε μὴ μπότες καὶ σπιρουνά.

Π.—'Ἄλλ' ὅμως πῶς δὲν φαίνεται καθόλου ὁ Γουστέρης;

Φ.—Κι' ὁ 'Αντωνάκης, Περικλῆ, δὲν φαίνεται ἐκεῖ πέρα.

Π.—Παράδειον!... πῶς ἔλειψαν τοῦ κόμματος οἱ λύκαι!

Φ.—Κι' αὐτοὶ τὰ μούτρα 'χρίμασαν γιὰ τὸ Ὑπουργεῖον.

Π.—Ναί! κ' οἱ ἐν τέλει ἔρχονται καὶ βλέπε μὴ μὲν σπρώξῃς.

Φ.—'Ἀρατε πύλας κ' ἔργεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Π.—Καὶ τίς ἐστὶ, βρὲ Φασουλῆ, ὁ Βασιλεὺς αὐτός;

Φ.—'Ο Οὐδωράκης, Περικλῆ, ὁ τόσον ζηλευτός,

ὁ ὑποσχόμενος παντοῦ γαλήνην κ' εὐτυχίαν,

ὁ ἐπιβλίνων τὴν Τριπλὴν ἐκείνην Συμμαχίαν,

τὴν Δύσιν καὶ Ἀνατολήν, ποῖων δὲ ταῦτα τρέμειν,

ὁ παίζων ἕξως Αἰάντος στὰς χεῖρας ὡς ἀνέμῃν,

αὐτὸς ὅπου τὰ ἔργα του πρ' ὅλων λιβανίζονται,

ποῦ τῶν ὀρέων ἄπτεται κ' αὐτοστιγμὴ καπνίζονται.

Αὐτὸς ἐφύσσει ζῶν 'στὸ χάος τὸ νεκρὸν,

αὐτὸς τὸ ἱστέριωσι μικρὸν κατὰ μικρὸν,

αὐτὸς τὴν χώραν τῶν Ρωμῶν τὴν ἐνδοξὸν ἡλλοίωσεν,

αὐτὸς εἰς τὸ Κορδὸν τοῦ αὐτῆς ἱεμελιώσεν,

ἐκεῖνη δὲ ροδίζουσα μὲ μάγουλα σὰν κρῖνα

ἐπάνω 'στὸ Κορδὸν του πηδᾷ σὰν μπαλαρίνα,

καὶ ὄμνους ἄρχισε καὶ σὺ ὡς τὸν Δαυὶδ νὰ κρώξης...

οὗτος ἐστὶ, βρὲ Περικλῆ, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Π.—Μὴ γέλοιο τὸν 'χαίρειτ' καὶ ἡ Ροῦζο γλυκό.

Φ.—Κούτα'ω καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς μὲ φράσκο παστρικά.

Χαρμόσονται μετὰ τὰ χεῖλη των στολίζει

κ' ὁ Καραπάνος πρὸ πολὺ ἀπ' ὅλους μὴ γαλίζει.

Π.—'Ο Βασιλεὺς! ὁ Βασιλεὺς!

Φ.— Ποῖος Βασιλεὺς, βρὲ κτήνος;

Π.—'Οχι τῆς δόξης, Φασουλῆ, ὁ Βασιλεὺς ἐκεῖνος,

ἀλλ' ἴνας ἄλλος Βασιλεὺς, ποῦ σ' ὅτι καὶ ἂν κἀν

δὲν λέγεται ὑπεύθυνος καθὼς τὸν Διηγηγῶν.

Φ.—Γιὰ κούταζε τῶν Πρέσβων ἐκεῖ τὸ θεωρεῖον.

Π.—Εὐθὺς ἀκτινοβόλησε τὸ βλέμμα του τὸ κρῖνον.

Φ.—Νά! νά! σκηκνέται ὀρθὸ τῶν Πρέσβων τὸ σῶμα

ν' ἀκροασθῇ τὸν Ἀνακτα μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα,

γιατὶ καλά τὸ ἐνοεῖ πᾶς ἄχρυσ μὴ τρώγων

κ' ἔγῃ καὶ σὺ ὁ γενεὴς πᾶς εἰς αὐτὸν τὸν λόγον

κάθε προφῆτης, Περικλῆ, καὶ κάθε νόμος κρέμεται,

κ' ἂν ἴγῃ ὑπόπτος φανῇ, ὦ! τότε ὅλοι τρέμει.

Π.—Χριστὲ καὶ Παναγία μου!...

Φ.— 'Ογρήγορα βουβάσου

καὶ τέντωσε καὶ ἔνοιξε ταῦτά καὶ τὰ στραβά σου,

καὶ μὴ νομίζῃς πῶς 'μλεῖ ὁ Βασιλεὺς μας πλῆον,

μὰ μὲ τὸ στόμα του λαλεῖ ὁ μέγας Ναπολέον,

κ' ἂν τοὺτος ἵσχυος φανῇ πετὰ 'στους Πρέσβεις διδῇ,

ἀλλῶς βάλτου ρήγαν, τοὺς τρώει μαῦρο ριθί.

'Ο τῶν Ἑλλήνων Βασιλεὺς δὲν ὁμιλεῖ, βρὲ γάχα,

ἐκεῖνος εἶναι μηχανή, κελαναρχεῖ μονάχα,

κ' ἐκ τούτων ὅλων, Περικλῆ, μελίττει καὶ κρῖνε

πῶς καταντοῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ Βασιλεῖς ἂν εἶναι.

Π.—'Στὶν λόγο τώρα πρόσδε καὶ ἄς σοῦ λείψ' ἡ λίμα.

Φ.—Νά! νά! 'μλεῖ ὁ Βασιλεὺς εἰς τῆς Βουλῆς τὸ βῆμα.

Π.—Εἰρήνην μᾶς ὑπόσχετ' αὖ νέαν δυστυχίαν;

Φ.—Εἰρήν' ἦναι καὶ 'στὴν Τριπλὴν ἐκείνην Συμμαχίαν.

Ζαρόνουν οἱ πολεμικοὶ σὰν τῆς βρεγμέναις γάτας

καὶ βάλῃ εἰς τὰμπέλια σου ὀγρήγορα δραγατίες.

Π.—'Ἄς ἔχῃ δόξαν ὁ Θεός... μὰς πέρασε ἡ λύσσα.

Φ.—'Τι λόγος!... μέλι, Περικλῆ... ψυχὴ μου 'στὰ Πατήσσει...

βάλε γαρύφαλο 'στ' αὐτὴ... παγκόσμιος εἰρήνη...

Π.—Τὶ λέγει τώρα;

Φ.— Πῶς χορὸς 'στ' Ἀνάκτορα θὰ γίνῃ,

γιὰ νὰ μὲς 'δῇ κ' ἡ ζήλευτὴ τοῦ Βασιλεὺς κόρη

κ' ὁ Παῦλος τῆς κ' ὁ Τσαρέβιτς κ' οἱ ἄλλοι Ὀδοιπόροι.

Π.—Μίλα καλὰ, βρὲ Φασουλῆ, καὶ μὴ μοῦ χωρατεύῃς.

Φ.—Ὁ γίνῃ μπάλος ἐν τιμῇ καὶ σὺ μὴν τὸ πιστεύῃς...

ἰγὼ τραβῶ 'στὸ σπῆτι μου μὲ χαρωπὸ τραγοῦδι

νὰ ἔξικονίσω, Περικλῆ, τὸ φράσκο τοῦ Σκουλοῦδῃ.

Π.—'Ο λόγος ἐτελείωσε κ' ὁ Βασιλεὺς τὸ στρίβει

καὶ καθὲ Πρέσβης ἐκ χαρὰς τὰ δῶ του χέρι τρέι.

Φ.—Καὶ ἡ παράτα μας αὐτὴ ἐπέρασε σὰν χίμαρα.

Π.—Καλὴ διασκεδάσαμε, βρὲ Φασουλῆ, καὶ σήμερα.